

O.WA. I-4. KP-14. 4170 2.2017.29

21

**GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA**

Warszawa, dnia 24 lutego

2017 r.

GENERALNA DYREKCJA
DRÓG KRAJOWYCH I AUTOSTRAD
S-1211 w Warszawie
2017 -03- 0 6
Wpłynęło do rejestru
pod Nr 2984

DOOŚ-DŚII.4200.34.2016.aj.1

Vp
W-1412
2017-03-06

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U.2016.23 j.t. ze zm.), dalej zwanej ustawą *kpa*, oraz art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U.2016.353 j.t. ze zm.), zwanej dalej ustawą *oos*, po rozpatrzeniu odwołania Wójta Gminy Żaluski z dnia 16 marca 2016 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOŚ-II.4200.8.2015.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na *rozbudowie drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Płońsk - Czarnów*, według wariantu I przebiegu drogi z wariantem 2 przebudowy mostu przez Wisłę,

– **uchylam pkt 1.2.1.1. ww. decyzji w brzmieniu:**

„Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją inwestycji należy przeprowadzić w terminie od 31 sierpnia do końca lutego. W szczególnych przypadkach dopuszcza się możliwość wycinki pojedynczych drzew i krzewów poza ww. okresem, pod nadzorem przyrodniczym”;

i w to miejsce orzekam pkt 1.2.1.1., w brzmieniu:

„Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją inwestycji należy przeprowadzić w terminie od 31 sierpnia do końca lutego”;

– **uchylam pkt 1.2.1.3. ww. decyzji w brzmieniu:**

„Należy wprowadzić nasadzenia zieleni w obrębie węzłów drogowych, zbiorników retencyjnych i infiltracyjnych, z wykorzystaniem gatunków rodzimych, charakterystycznych dla siedlisk w danym miejscu”;

i w miejsce orzekam pkt 1.2.1.3., w brzmieniu:

„Należy wykonać kompensację przyrodniczą w postaci nasadzeń zieleni w ilości odpowiadającej całej sumie dokonanych zniszczeń. Nasadzenia winny być prowadzone z wykorzystaniem gatunków rodzimych. Skład gatunkowy i forma zmieszania winny odpowiadać danemu siedlisku. Nasadzenia należy prowadzić poza siedliskami przyrodniczymi, dla których ekspansja drzew i krzewów postrzegana jest jako zagrożenie.”

– **uchylam pkt 1.2.3.1. ww. decyzji w brzmieniu:**

„1.2.3.1. Inwestycję należy objąć nadzorem przyrodniczym, w szczególności w zakresie:

1.2.3.1.1. obserwacji oceny stanu siedlisk przyrodniczych i stanowisk roślin chronionych;

1.2.3.1.2. ochrony i pielęgnacji zieleni przeznaczonych do adaptacji;

1.2.3.1.3. wykonania nasadzeń zieleni towarzyszącej;

1.2.3.1.4. obserwacji i oceny stanu stanowisk zwierząt chronionych;

1.2.3.1.5. zabezpieczania i oznaczania w terenie miejsc stanowiących cenne siedliska przyrodnicze, stanowiska gatunków zwierząt i roślin chronionych;

1.2.3.1.6. wyboru koniecznych działań i nadzoru nad ich wykonywaniem w odniesieniu do prowadzonych w danym momencie prac budowlanych;

1.2.3.1.7. obserwacji i kontroli rowów, wykopów, zbiorników, w zakresie obecności i zasiedlania ich przez herpetofaunę;

1.2.3.1.8. kontroli i zasypywania zagłębień terenu, oczek wodnych itp. pod kątem występowania herpetofauny;

1.2.3.1.9. odławiania zwierząt z placu budowy i wypuszczenia ich w innym siedlisku, w którym występują w sposób naturalny;

1.2.3.1.10. kontroli i zabezpieczenia wykopów oraz studzienek przed możliwością uwiezienia w nich zwierząt;

1.2.3.1.11. określenia koniecznych lokalizacji urządzeń zabezpieczających przed wtargnięciem zwierząt na teren budowy;

1.2.3.1.12. kontroli właściwego montażu ogrodzeń uniemożliwiających płazom wejście na jezdnię i na teren budowy, ocenia zabezpieczenia miejsc potencjalnie niebezpiecznych dla zwierząt, takich jak studzienki, głębokie wykopy itp.”;

i w to miejsce orzekam pkt 1.2.3.1., w brzmieniu:

„Podczas realizacji inwestycji zapewnić nadzór herpetologa, ichtiologa, ornitologa, teriologa oraz fitosocjologa/botanika, obejmujący:

1.2.3.1.1. kontrolę przestrzegania warunków zapisanych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1.2.3.1.2. bieżące wskazania dla wykonywania prac budowlanych oraz działań mających na celu minimalizację strat w chronionych siedliskach przyrodniczych, drzewostanie oraz gatunkach chronionych roślin i zwierząt, w szczególności w zakresie:

- konsultacji dotyczących lokalizacji zaplecza budowy, miejsc gromadzenia materiałów budowlanych, składowania mas ziemnych, postoiu maszyn i sprzętu budowlanego;
- zabezpieczenia przed zniszczeniem (rozjeżdżaniem/wdeptywaniem) płatów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I Dyrektywy Siedliskowej, zlokalizowanych w sąsiedztwie przedsięwzięcia, np. poprzez wykonanie wygradzeń z taśmy budowlanej oraz tabliczek z napisem „Zakaz wstępu”;
- zabezpieczenia drzew narażonych na uszkodzenia w trakcie wykonywania prac;
- regularnych kontroli ornitologicznych terenu w okresie lęgowym ptaków, w tym kontrola przed pracami bezpośrednio ingerującymi w środowisko przyrodnicze (zdjęcie humusu, likwidacja roślinności zielnej) pod kątem założenia lęgów przez ptaki na terenie przeznaczonym pod inwestycję;
- zabezpieczenia placu budowy przed przedostawaniem się małych zwierząt, w szczególności herpetofauny, a w przypadku natrafienia na osobniki małych zwierząt, które pomimo zastosowanych zabezpieczeń przedostały się na teren inwestycji, bezpiecznego przeniesienia ich w miejsca właściwe pod względem siedliskowym;
- kontroli wykopów, w tym okresowych zalewisk, przed ich likwidacją, pod kątem wykorzystywania tych miejsc przez małe zwierzęta, w szczególności przez płazy;
- przenoszenia płazów (w tym osobników dorosłych, form rozwojowych lub młodocianych), w przypadku zasiedlenia przez nie zagłębień terenu na placu budowy, poza teren prowadzonych prac, do wybranych stanowisk zastępczych;
- stwierdzania potrzeby i określenia metod przeprowadzenia oraz nadzór nad czynnościami związanymi z przeniesieniem zwierząt, ich form larwalnych i młodocianych ze stref zagrożenia związanych z planowanym przedsięwzięciem;
- zapewnienia ochrony stanowisk rozrodczych płazów w trakcie zasypywania zbiorników;
- identyfikacji i wskazania miejsc, do których należy przenieść zwierzęta, ich formy larwalne i młodociane;
- weryfikacji i kontroli skuteczności metod i urządzeń zastosowanych na placu budowy w celu przeciwdziałania przedostawaniu się zwierząt na ten teren, formułowanie i przekazywanie wykonawcy robót budowlanych wniosków i zaleceń w tym zakresie.

W terminie 6 miesięcy od zakończenia robót należy przesłać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie szczegółowe sprawozdanie z nadzoru przyrodniczego przeprowadzonego nad przebiegiem prac, wraz z dokumentacją fotograficzną.”;

– **uchylam pkt 1.3.3.1. ww. decyzji w brzmieniu:**

„Należy zaprojektować następujące przejścia dla zwierząt:

1.3.3.1.1. przejście dla małych zwierząt (P-4 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 4+300, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości;

1.3.3.1.2. przejście dolne zespolone z ciekami dla średnich zwierząt (PZDsz-1) ok. km 7+354, o wymiarach: 16,0 m szerokości i 2,8 m wysokości, należy zaprojektować ekrany przeciwośluziennicze na całej długości przejścia;

1.3.3.1.3. przejście dolne zespolone z ciekami dla dużych zwierząt (PZDsz-2) ok. km 9+256, o wymiarach 17,5 m szerokości i 7 m wysokości, należy zaprojektować ekrany przeciwośluziennicze wzdłuż drogi na całej szerokości przejścia oraz 50 m poza przejściem w obu kierunkach;

1.3.3.1.4. przejście dla małych zwierząt (P-7 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 9+820, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości;

1.3.3.1.5. przejście dla małych zwierząt (P-8 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 11+081, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,5 m wysokości;

1.3.3.1.6. przejście dla małych zwierząt (P-17 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 21+600, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości;

1.3.3.1.7. przejście dolne zespolone z ciekami dla małych i średnich zwierząt (MS24- most) w km 27+629;

1.3.3.1.8. przejście górne dla zwierząt dużych (PZGd-3) ok. km 32+150, należy zaprojektować ekrany przeciwośluziennicze na całej długości przejścia oraz 50 m poza przejściem w obu kierunkach;

1.3.3.1.9. przejście dla małych zwierząt (P-22 - przepust suchy) w km 33+043, o wymiarach: 3,5 m szerokości i 1,5 m wysokości”;

i w to miejsce orzekam pkt 1.3.3.1., w brzmieniu:

„Należy zaprojektować następujące przejścia dla zwierząt:

1.3.3.1.1. przejście dla płazów w km 2+663 (P-3 - przepust suchy), o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości, ponadto należy zaprojektować płotki ochronno - naprowadzające od przepustu, po 100 m w każdą stronę, po obu stronach drogi;

1.3.3.1.2. przejście dla małych zwierząt (P-4 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 4+300, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości;

1.3.3.1.3. przejście dolne zespolone z ciekim dla średnich zwierząt (PZDsz-1) ok. km 7+354, o wymiarach: 16,0 m szerokości i 2,8 m wysokości, należy zaprojektować ekrany przeciwoślusnieniowe na całej długości przejścia;

1.3.3.1.4. przejście dolne zespolone z ciekim dla dużych zwierząt (PZDsz-2) ok. km 9+256, o wymiarach 17,5 m szerokości i 7 m wysokości, należy zaprojektować ekrany przeciwoślusnieniowe wzdłuż drogi na całej szerokości przejścia oraz 50 m poza przejściem w obu kierunkach;

1.3.3.1.5. przejście dla małych zwierząt (P-7 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 9+820, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości;

1.3.3.1.6. przejście dla małych zwierząt (P-8 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 11+081, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,5 m wysokości;

1.3.3.1.7. przejście dla płazów w km 16+319 (P-13 - przepust hydrologiczny z półkami), o wymiarach: 3,5 m szerokości i 1,0 m wysokości, ponadto należy zaprojektować płotki ochronno - naprowadzające od przepustu, po 100 m w każdą stronę, po obu stronach drogi;

1.3.3.1.8. przejście dla małych zwierząt (P-17 - przepust hydrologiczny z półkami) w km 21+600, o wymiarach: 2,0 m szerokości i 1,0 m wysokości;

1.3.3.1.9. przejście dolne zespolone z ciekim dla małych i średnich zwierząt (MS24- most) w km 27+629;

1.3.3.1.10. przejście górne dla zwierząt dużych (PZGd-3) ok. km 32+150, należy zaprojektować ekrany przeciwoślusnieniowe na całej długości przejścia oraz 50 m poza przejściem w obu kierunkach;

1.3.3.1.11. przejście dla małych zwierząt (P-22 - przepust suchy) w km 33+043, o wymiarach: 3,5 m szerokości i 1,5 m wysokości”;

– **uchylam pkt 3. ww. decyzji w brzmieniu:**

„Stwierdzam konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i pkt 10 ustawy o oś, w szczególności w zakresie:

3.1. Lokalizacji oraz parametrów technicznych projektowanych przejść dla zwierząt oraz sposobu zagospodarowania terenów wokół ww. obiektów w celu zachowania migracji.

3.2. Lokalizacji oraz parametrów technicznych projektowanego grodzienia drogi oraz ogrodzeń ochronno - naprowadzających dla zwierząt (w tym płazów) w związku z budową infrastruktury drogowej (m. in. węzły, drogi serwisowe, zbiorniki itp.).

3.3. Rozwiązań projektowych oraz lokalizacji zbiorników retencyjnych w odniesieniu do projektowanych przejść dla zwierząt i zachowania migracji.

3.4. Rozwiązań projektowych związanych z przebudową mostu na rzece Wiśle oraz systemem odwodnienia drogi na analizowanym odcinku.

3.5. Lokalizacji oraz parametrów technicznych projektowanego oświetlenia drogi w celu utrzymania migracji na terenie inwestycji.

3.6. Przedstawienia szczegółowych rozwiązań dotyczących planowanego systemu odwodnienia drogi oraz prac związanych z przełożeniem cieków.

3.7. Weryfikacji zaproponowanych ekranów akustycznych.”;

i w to miejsce orzekam pkt 3., w brzmieniu:

„Stwierdzam konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i pkt 10 ustawy o oś, w szczególności w zakresie uszczegółowienia i weryfikacji informacji dotyczących:

3.1. miejsc lokalizacji zapleczy budowy, baz materiałowych itp.;

3.2. lokalizacji oraz parametrów technicznych projektowanych przejść dla zwierząt oraz zagospodarowania stref najścia przy przejściach dla zwierząt, zwłaszcza w odniesieniu do lokalizacji rowów i innych obiektów systemu odwodnieniowego (m.in. zbiorników retencyjnych), a także w celu zachowania prawidłowych warunków migracji;

3.3. lokalizacji oraz parametrów technicznych projektowanego grodzienia drogi oraz ogrodzeń ochronno - naprowadzających dla zwierząt (w tym płazów) w związku z budową infrastruktury drogowej (m. in. węzły, drogi serwisowe, zbiorniki itp.);

3.4. rozwiązań projektowych związanych z przebudową mostu na rzece Wiśle oraz systemu odwodnienia drogi na analizowanym odcinku;

3.5. lokalizacji oraz parametrów technicznych projektowanego systemu oświetlenia drogi w kontekście m.in. utrzymania migracji na terenie inwestycji;

3.6. szczegółowych rozwiązań dotyczących prac związanych z przełożeniem cieków, z uwzględnieniem koniecznych do zastosowania środków minimalizujących, mających wykluczyć możliwość negatywnego wpływu na populację występujących na omawianym terenie gatunków zwierząt, w szczególności herpetofauny;

3.7. rozmieszczenia i charakterystyki zastępczych nasadzeń zieleni;

3.8. weryfikacji zaproponowanych ekranów akustycznych;

3.9. analizy w zakresie drgań i wibracji wynikających z eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a także ewentualnych środków minimalizujących;

3.10. stanowisk występowania chronionych gatunków roślin i zwierząt wskazanych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”;

- w pozostałej części utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, działając na podstawie wniosku Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie z dnia 31 marca 2015 r., znak: O.WA.KP-1.4170.2.2015.61.ts, reprezentowanej przez pełnomocnika, Tomasza Kwiecińskiego, decyzją z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOŚ-II.4200.8.2015.MW, określił środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na *rozbudowie drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Płońsk - Czosnów*, według wariantu I przebiegu drogi z wariantem 2 przebudowy mostu przez Wisłę.

Od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r. odwołanie z dnia 16 marca 2016 r. złożył Wójt Gminy Załuski.

Wójt Gminy Załuski zaskarżył decyzję z dnia 29 lutego 2016 r. o środowiskowych uwarunkowaniach w całości, zarzucając organowi pierwszej instancji nieuwzględnienie uwag, zgłaszanych na etapie projektowania wariantów oraz na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Płońsk - Czosnów, dotyczących:

1. budowy w miejscowości Kroczewo dróg lokalnych i autobusowych o szerokości min. 6,0 i 7,0 m w bezpośrednim sąsiedztwie drogi krajowej nr 7 z uwzględnieniem ścieżek rowerowych;
2. budowy węzła drogowego w miejscowości Kroczewo. W przypadku nieuwzględnienia węzła drogowego w Kroczewie, Wójt Gminy Załuski żąda budowy dróg serwisowych równoległe i w bezpośrednim sąsiedztwie po obu stronach drogi krajowej nr 7. Skarżący podmiot podnosi, iż brak budowy węzła w Kroczewie jest nie do przyjęcia ze względu na planowaną budowę w tym terenie osiedla mieszkaniowego, które wymaga skomunikowania;
3. budowy ciągów dla pieszych (chodników) na węzłach i wiaduktach oraz oznakowania przejść przez jezdnię;
4. systemu odprowadzania wód powierzchniowych przy węzłach i wiaduktach;

5. przeznaczenia do rozbiórki budynków narażonych na wstrząsy związane w ruchem kołowym na drodze S-7, nieruchomości gminnych oznaczonych nr działki 335/11 zabudowanej budynkiem remizy OSP oraz ewentualny wykup nieruchomości zabudowanej budynkiem Zespołu Szkół Ogólnokształcących na działce nr 350/15 w obrębie Szczytno lub zabezpieczenie szkoły przed hałasem - ekrany i wymiana okien na dźwiękoszczelne w całym budynku. W kontekście powyższego, Wójt Gminy Załuski formułuje zarzut braku dostatecznych analiz środowiskowych dotyczących oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na ww. obiekty;
6. oświetlenia obiektów drogowych lampami energooszczędnymi (LED, solar) na wysokich słupach;
7. korekty geometrycznej łagodzącej promienie łuków drogi S7. W ocenie skarżącego podmiotu, w ramach oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia powinien być *„uwzględniony wariant o najmniejszym zajęciu terenów prywatnych przeznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego pod inwestycje (Szczytno)”*;
8. budowy zjazdu z drogi lokalnej przy MOP na drogę gminną oznaczoną nr działki 180/2 w Szczytnie;
9. *„ograniczenia budynków mieszkalnych i usługowych (zakłady pracy) poprzez przesunięcie drogi ekspresowej i towarzyszących jej dróg serwisowych na tereny niezabudowane”*;
10. budowy kanałów technologicznych wzdłuż rozbudowywanej drogi krajowej;
11. przystosowania obiektów drogowych do poruszania się osób niepełnosprawnych;
12. ponownej analizy zaplanowanych dróg lokalnych związanych z drogą ekspresową w oparciu o już istniejącą sieć dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich, a także będących w zarządzie GDDKiA, ponieważ *„we wszystkich wariantach tworzy się nowe drogi lokalne, które do tej pory nie miały znaczenia w ruchu lokalnym, co naraża samorząd gminny na konieczność dokonania modyfikacji już istniejącej konfiguracji ruchu lokalnego”*. W kontekście powyższego Wójt Gminy Załuski podnosi, iż poziom natężenia ruchu dla poszczególnych miejscowości nie był przedmiotem analiz studium;
13. uwzględnienia migracji zwierząt;
14. oznakowania przy skrzyżowaniach dróg gminnych o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdów.

Organ odwoławczy, rozpatrując sprawę, oparł się na materiale dowodowym zebrany w trakcie postępowania prowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz wyjaśnieniach złożonych przez pełnomocnika Oddziału Generalnej Dyrekcji

Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie. Dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy.

W toku postępowania odwoławczego Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po dokonaniu merytorycznej analizy dokumentów dołączonych przez inwestora do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ww. materiałów uzupełniających oraz stosownych opinii organów, wniosków i informacji przedstawionych przez strony postępowania oraz materiałów zebranych w wyniku procedury udziału społeczeństwa, dokonał oceny w zakresie wpływu przedmiotowej inwestycji na środowisko, zdrowie i warunki życia ludzi. Po wnikliwej analizie poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, organ odwoławczy w dalszej kolejności odniósł się do zaistniałych uchybień oraz ustosunkował się do wniesionych zarzutów.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się wyłącznie do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ rozstrzygający w drugiej instancji stwierdził, że zaskarżona decyzja Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 lutego 2016 r., znak: WOOŚ-II.4200.8.2015.MW, o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na *rozbudowie drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Płońsk - Czosnów*, według wariantu I przebiegu drogi z wariantem 2 przebudowy mostu przez Wisłę, winna zostać w części uchylona i zmieniona, a w pozostałej części utrzymana w mocy.

Odnosząc się do reformatorycznej części niniejszej decyzji, wyjaśniam, że w zmienionym punkcie 1.2.1.1. kwestionowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uszczegółowiono, iż wycinka drzew i krzewów może być wykonywana wyłącznie poza okresem lęgowym ptaków. Zwrócenia uwagi również wymaga, iż stosunkowo niewielki rozmiar planowanej inwestycji oraz związane z nią działania przygotowawcze nie wymagają ich prowadzenia w okresie ochronnym dla ornitofauny.

Zmiana warunku 1.2.1.3. wynikała z konieczności wskazania, by skompensować całość strat związanych z planowaną wycinką drzew i krzewów, do czego zobowiązuje art. 75 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz.U.2016.672 j.t. ze zm.). Ponadto nowe brzmienie ww. obowiązku zdejmuje ograniczenie związane z lokalizacją nasadzeń zieleni jedynie w obrębie węzłów drogowych, zbiorników retencyjnych i infiltracyjnych.

W celu zapewnienia spójności gatunków nasadzonych z istniejącymi na danym terenie, zobligowano inwestora do stosowania gatunków rodzimych. Wskazano również, iż skład

gatunkowy i forma zamieszkania winny odpowiadać danemu siedlisku. Dodatkowo, aby prowadzone działania kompensujące nie przyczyniły się do negatywnego oddziaływania na siedliska przyrodnicze, dla których ekspansja drzew i krzewów postrzegana jest jako zagrożenie, wskazano na konieczność prowadzenia planowanych działań poza nimi.

W związku z nałożeniem w rozstrzygnięciu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie obowiązku zapewnienia „nadzoru przyrodniczego”, konieczna była korekta pkt 1.2.3.1. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Określenie „*nadzór przyrodniczy*” w żaden sposób nie definiuje wiedzy i wykształcenia, jakie posiadać powinny osoby mające sprawować bezpośrednią i czynną opiekę nad zagrożonymi realizacją inwestycji grupami zwierząt, czy siedliskami przyrodniczymi. W ramach zmiany pkt 1.2.3.1 w pierwszej kolejności uszczegółowiono skład specjalistów zapewniających nadzór przyrodniczy podczas prowadzenia prac. Ich dobór podyktowany jest tymi elementami środowiska, które mogą najbardziej ucierpieć na skutek realizacji planowanej inwestycji. Są to siedliska przyrodnicze, ptaki, ryby, ssaki i płazy.

Ponadto uchylono część ogólnych zapisów wskazujących m.in. konieczność obserwacji i oceny stanu siedlisk przyrodniczych i stanowisk roślin i zwierząt chronionych, gdyż brak jest faktycznego uzasadnienia do podejmowania takich działań. Przedstawione czynności zostały przeprowadzone na potrzeby sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i, zgodnie z zapisami przedmiotowej decyzji, będą weryfikowane na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, wobec czego nie ma potrzeby formułowania takich zapisów w warunku wskazującym zakres działań nadzoru przyrodniczego. Uchylono także zapisy powtarzające treść kolejnych warunków nałożonych decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, wskazując, by nadzór obejmował kontrolę przestrzegania warunków zapisanych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (pkt 1.2.3.1.2. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach). Ponadto uszczegółowiono konieczne do podjęcia działania w zakresie kontroli, zapewniania ochrony i przenoszenia zwierząt mogących pojawić się na placu budowy. Zobowiązano także inwestora do przekazania szczegółowego sprawozdania z nadzoru przyrodniczego do RDOŚ w Warszawie, w terminie 6 miesięcy od zakończenia robót.

W ocenie tutejszego organu, powyższe zagwarantuje odpowiednią jakość kontroli oraz ograniczy możliwość negatywnego wpływu przedsięwzięcia na najbardziej narażone gatunki zwierząt oraz ich siedliska. Ponadto podkreślenia wymaga, iż warunki nałożone niniejszą decyzją, jak również decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie wymagają ze strony nadzoru przyrodniczego stałej weryfikacji i uzgodnień w terenie, co ma na celu zapewnienie najwłaściwszego sposobu realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, tj. eliminującego wszelkie pojawiające się zagrożenia dla środowiska. W ocenie organu drugiej

instancji, specjalistyczny nadzór zapewni zatem właściwe wypełnienie obowiązków wyrażonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także ochronę poszczególnych elementów środowiska w trakcie realizacji oraz późniejszego funkcjonowania inwestycji. Biorąc pod uwagę wartości przyrodnicze terenu przeznaczanego pod planowaną inwestycję, jak również wskazane powyżej konieczne do spełnienia warunki nałożone decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, nadzorem przyrodniczym objęto cały teren prowadzonych prac.

Dodatkowego uszczegółowienia w zakresie działań minimalizujących względem sezonowych migracji batrachofauny dokonano w pkt 1.3.3.1. kwestionowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, poprzez nałożenie obowiązku budowy dodatkowych przejść dla płazów w km 2+663 oraz w km 16+319.

Mając na względzie fakt, iż lokalizacja planowanych przejść dla zwierząt została określona w raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz jego kolejnych uzupełnieniach, a z kolei organ pierwszej instancji nie wskazał ww. przejść dla płazów w sentencji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska doprecyzował punkt 1.3.3.1. decyzji, poprzez wyszczególnienie lokalizacji ww. obiektów oraz wskazanie ich parametrów technicznych.

Instrumentem weryfikującym zaproponowane na aktualnym etapie środki minimalizujące, jest nałożony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko (punkt 3. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

Nałożenie przez organ pierwszej instancji obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wynikało z faktu, iż posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalały wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko, a co za tym idzie określić wszystkich wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w projekcie budowlanym.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska niniejszą decyzją rozszerzył zakres ponownej oceny o konieczność przeprowadzenia ponownej analizy względem: lokalizacji zapleczy budowy oraz baz materiałowych, analizy wibroakustycznej, zagospodarowania stref najścia przy przejściach dla zwierząt oraz rozmieszczenia i charakterystyki zastępczych nasadzeń zieleni.

Podkreślono przy tym, aby przedstawiając szczegółowe rozwiązania dotyczące systemu odwodnienia drogi oraz prac związanych z przełożeniem cieków, uwzględnić środki minimalizujące znaczący negatywny wpływ na populację gatunków występujących na tym terenie, w szczególności herpetofaunę. System odwodnienia, z uwzględnieniem zbiorników retencyjnych i

infiltracyjnych, powinien być tak zaprojektowany, by nie tworzyć pułapki ekologicznej dla bytujących tam zwierząt, albo w odpowiedni sposób zabezpieczony. To samo dotyczy właściwego zaplanowania i zabezpieczenia prac związanych z przełożeniem koryta cieków.

Zaznaczono również konieczność kontroli stanowisk występowania chronionych gatunków roślin i zwierząt wskazanych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, gdyż warunki środowiskowe na obszarze oddziaływania przedsięwzięcia do czasu opracowania projektu budowlanego mogą ulec istotnej zmianie.

O zasadności nałożonego obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko świadczy fakt, iż w świetle przepisów ustawy o oś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie musi kończyć procesu analizy oddziaływania planowanego zamierzenia inwestycyjnego na środowisko. Może się zdarzyć, jak w przedmiotowej sprawie, że informacje dotyczące planowanego przedsięwzięcia, zwłaszcza rozwiązań projektowych, dostępne na etapie ustalania uwarunkowań środowiskowych, będą nie dość szczegółowe i precyzyjne, aby w pełni zidentyfikować możliwe oddziaływania oraz zaproponować ostateczną listę działań zapobiegawczych i łagodzących. Wykonanie obowiązków, o których mowa powyżej, na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko w przedmiotowej sprawie wynika z faktu, iż wówczas będą znane szczegółowe parametry techniczne przedsięwzięcia wynikające z projektu budowlanego.

Reasumując, obowiązek przeprowadzenia ww. procedury pozwoli na uszczegółowienie informacji dotyczących planowanego przedsięwzięcia oraz ostateczne określenie szczegółowych wymagań środowiskowych stawianych planowanemu zamierzeniu budowlanemu.

Organ drugiej instancji do kwestii podniesionych przez Wójta Gminy Załuski w odwołaniu z dnia 16 marca 2016 r., odniósł się jak niżej.

Odnosząc się do zarzutów, należy wpiertw wskazać, iż zasadniczo stanowią one powtórzenie argumentacji podnoszonej w trakcie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a dokładniej w trakcie udziału społeczeństwa. Do wszystkich złożonych wówczas uwag Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie odniósł się na stronach 21 oraz 22 kwestionowanego aktu administracyjnego.

Zasadniczo większość zarzutów stanowi żądania w zakresie zmiany usytuowania przedmiotowego przedsięwzięcia, jak również jego istotnych elementów budowlanych, m.in. budowy dodatkowych dróg lokalnych w miejscowości Kroczewo o szerokości min. 6,0 i 7,0 m zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie drogi krajowej nr 7 z uwzględnieniem ścieżek rowerowych, budowy węzła drogowego w miejscowości Kroczewo, budowy ciągów dla pieszych

(chodników) na węzłach i wiaduktach oraz oznakowania przejść przez jezdnię. Ponadto Wójt Gminy Załuski zgłosił postulaty dotyczące: przeznaczenia do rozbiórki budynków narażonych na wstrząsy związane w ruchem kołowym na drodze S-7, m.in. nieruchomości gminnych oznaczonych nr działki 335/11 zabudowanej budynkiem remizy OSP oraz ewentualnego wykupu nieruchomości zabudowanej budynkiem Zespołu Szkół Ogólnokształcących na działce nr 350/15 w obrębie Szczytno, korekty geometrycznej łagodzącej promienie łuków drogi S-7, budowy zjazdu z drogi lokalnej przy MOP na drogę gminną oznaczoną nr działki 180/2 w Szczytnie, „*ograniczenia budynków mieszkalnych i usługowych (zakłady pracy) poprzez przesunięcie drogi ekspresowej i towarzyszących jej dróg serwisowych na tereny niezabudowane*”, budowy kanałów technologicznych wzdłuż rozbudowywanej drogi krajowej, ponownej analizy zaplanowanych dróg lokalnych związanych z drogą ekspresową w oparciu o już istniejącą sieć dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich.

Odnosząc się do powyższego, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia, iż przedmiot planowanego przedsięwzięcia stanowi rozbudowa drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Płońsk - Czosnów, dla którego w raporcie o oddziaływaniu na środowisko rozważano trzy zróżnicowane warianty lokalizacyjne (wariant I, wariant II i wariant III).

Należy wskazać, iż proponowane przez Wójta Gminy Załuski rozwiązania techniczne nie stanowiły przedmiotu rozważań w ramach niniejszego postępowania administracyjnego. Ustalenie zakresu przedmiotowego przedsięwzięcia, w tym wariantów jego realizacji należy do wyłącznych kompetencji podmiotu występującego o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia. Skoro zatem intencją inwestora była realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia w jednym z trzech zaproponowanych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko wariantów lokalizacyjnych, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie nie posiadał uprawnień do zmiany przebiegu planowanego do realizacji połączenia drogowego, jak również do zmiany jego rozwiązań konstrukcyjnych. Stanowisko Wójta Gminy Załuski, że wariant polegający na realizacji przedsięwzięcia w całkowicie innym wariantcie, tj. według wskazanych w odwołaniu rozwiązań lokalizacyjnych i konstrukcyjnych, powinien stanowić przedmiot analiz i rozważań w postępowaniu administracyjnym zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozostaje bez wpływu na tok niniejszego postępowania.

W kontekście powyższego zwrócenia uwagi wymaga, że zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, jak również Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, nie posiadają kompetencji do zmiany zakresu przedmiotowego przedsięwzięcia. Powyższe wynika z

faktu, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia w ściśle określonym wariantcie, w tym wskazanie na zagrożenia, jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją oraz na sposoby przeciwdziałania tym zagrożeniom. Decyzja ta ma charakter ocenny i ustala, czy planowane przedsięwzięcie, w zaproponowanych przez podmiot wnioskujący wariantach, jest zgodne z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska, nie daje jednak organom ją wydającym prawa do dowolnego określania lokalizacji, kształtu i zakresu planowanej do realizacji inwestycji.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy *oof*, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono jednak przesłanek wskazujących na konieczność zmiany zakresu przedmiotowego inwestycji, oraz jej realizacji według odmiennego przebiegu od zaproponowanych. Ponadto uprawnień organu prowadzącego postępowanie, wynikających z ww. przepisu w zakresie wskazania innego wariantu, gdy zasadność jego realizacji wynika z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko, nie można utożsamić z kompetencją do wyboru wariantu, czy wręcz możliwością zatwierdzenia przez organ wariantu innego, niż proponowany przez inwestora. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zmienić przebieg przedsięwzięcia na inny niż wnioskowany, w przypadku stwierdzenia negatywnego wpływu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, bądź w przypadku prognozowania możliwości nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania na obszarze dorzecza, i tylko za zgodą lub na wyraźny wniosek inwestora.

Zwrócenia uwagi również wymaga, iż zasadniczą kwestię mającą wpływ na wybór rozwiązania lokalizacyjnego dla realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego stanowiła wielokryterialna analiza wariantowa przeprowadzana w ramach raportu o oddziaływaniu na środowisko. Określenie przewidywanego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko obejmowało analizy prognostyczne względem zróżnicowanych kryteriów i komponentów środowiska, takich jak: warunki życia i zdrowia ludzi, hałas, zajętość obszarów Natura 2000 oraz pozostałych form ochrony przyrody, krajobraz, wody powierzchniowe i podziemne, powierzchnia ziemi oraz gleba, dziedzictwo kulturowe oraz dobra materialne, tak dla fazy realizacji przedsięwzięcia, ja i jego eksploatacji. Ponownie przeprowadzona przez tutejszy organ, w ramach postępowania odwoławczego, całościowa analiza skutków możliwego oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko wykazała, że zaproponowane w

przedmiotowej dokumentacji rozwiązania lokalizacyjne zostały zaprojektowane w sposób adekwatny do warunków rozpatrywanego terenu.

Skoro zatem intencją inwestora była realizacja inwestycji w jednym z trzech zaproponowanych zakresów przedmiotowych, rolą organu pierwszej instancji było przeprowadzenie analizy pod względem środowiskowych możliwości realizacji przedsięwzięcia w tych lokalizacjach, a wobec braku merytorycznych przeciwwskazań, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wobec przedstawionych wyjaśnień, za bezskuteczne należy uznać twierdzenia Wójta Gminy Załuski dotyczące zasadności realizacji przedsięwzięcia według całkowicie odmiennych rozwiązań lokalizacyjnych wybranych elementów przedsięwzięcia, bowiem jak wskazano powyżej, niniejsze postępowanie dotyczy innego zakresu przedmiotowego planowanej inwestycji.

Wobec powyższego, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przychyła się do stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, iż ww. kwestie nie mogą zostać uwzględnione w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z tego względu, iż ich nieśrodowiskowy wymiar wykracza poza kompetencje merytoryczne organów właściwych w sprawie.

W kontekście żądania dotyczącego przeznaczenia do rozbiórki budynków narażonych na wstrząsy związane z ruchem kołowym na drodze S-7, m.in. nieruchomości gminnej oznaczonej nr działki 335/11 zabudowanej budynkiem remizy OSP oraz ewentualny wykup nieruchomości zabudowanej budynkiem Zespołu Szkół Ogólnokształcących na działce nr 350/15 w obrębie Szczytna lub zabezpieczenia przed hałasem, należy wskazać, iż kwestie te zostały częściowo przeanalizowane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, w wyniku czego zaproponowano działania ograniczające oddziaływania generowane przez drogę. W zakresie merytorycznej analizy uwarunkowań środowiskowych, organ pierwszej instancji w pkt 1.3.5. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nałożył na inwestora obowiązek wykonania w rozpatrywanym terenie zabezpieczeń akustycznych w postaci ekranów dźwiękochłonnych. Ekranem mającym chronić zabudowę na działce nr ew. 350/15 (budynek szkoły) jest ekran EL8 o wysokości 7,0 m. Z kolei budynek ochotniczej straży pożarnej nie jest zlokalizowany na terenie, który jest zaliczany do terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz.U.2016.672 j.t. ze zm.). Mając jednak na względzie, iż w sąsiedztwie budynku OSP znajdują się tereny wymagające ochrony akustycznej, teren ten całościowo będzie objęty budową ekranu nr EL8.

Ponadto zwrócenia uwagi wymaga, iż według zmienionego niniejszą decyzją punktu 3 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, inwestor w ramach ponownej oceny oddziaływania na

środowisko będzie zobowiązany do przeprowadzenia weryfikacji zaproponowanych ekranów akustycznych, a także analizy w zakresie drgań i wibracji wynikających z eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a także wskazania ewentualnych środków minimalizujących.

Odnosząc się z kolei do żądania przeznaczenia ww. obiektów budowlanych do rozbiórki, wyjaśniam, iż kwestie ekonomiczne, wynikające z realizacji planowanego zamierzenia inwestycyjnego, co do zasady nie są przedmiotem procedury oceny oddziaływania na środowisko, są nimi natomiast działania, które są rozpatrywane w kontekście oddziaływania na warunki życia i zdrowia ludzi. Stąd też poszukiwanie rozwiązań alternatywnych przebiegu planowanej drogi było ukierunkowane na wybór trasy, która możliwie jak najbardziej odsunie ją od terenów stale zamieszkałych, ale jednocześnie ograniczy możliwość negatywnego wpływu na środowisko m.in. w formie realizacji barier akustycznych. W sytuacji, w której istnieją przesłanki dla skutecznego zabezpieczenia istniejącej infrastruktury przed potencjalnym negatywnym wpływem zamierzenia inwestycyjnego w kontekście standardów jakości środowiska, m.in. względem klimatu akustycznego oraz oddziaływań wibroakustycznych, brak jest podstaw do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zwrócenia uwagi również wymaga, iż skuteczność zaprojektowanych ekranów akustycznych zostanie poddana powtórnej analizie merytorycznej w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w oparciu o szczegółowe informacje wynikające z projektu budowlanego, a następnie zweryfikowana w ramach monitoringu porealizacyjnego. W kontekście powyższych wyjaśnień, w ocenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, stawiany przez Wójta Gminy Załuski zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Zawarty w odwołaniu zarzut, stanowiący w rzeczywistości żądanie, aby projektowane odprowadzanie wód powierzchniowych przy węzłach i wiaduktach nie zakłócało stosunków wodnych na terenach sąsiednich, nie zasługuje na uwzględnienie. Mając na względzie szczegółowe uwarunkowania przedstawione w punktach 1.2.14. - 1.2.21. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dotyczące sposobu gospodarowania wodami opadowymi oraz warunków prowadzenia prac w kontekście zachowania wymogów hydrologicznych, a także obowiązek przeprowadzenia w tym zakresie ponownej oceny oddziaływania na środowisko (pkt 3. ww. rozstrzygnięcia), należy stwierdzić, iż realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje negatywnego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne w rozpatrywanym terenie.

W kontekście zarzutu dotyczącego oświetlenia obiektów drogowych lampami energooszczędnymi (LED, solar) na wysokich słupach, wyjaśniam, że zgodnie ze zmienionym pkt 3.7. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, powyższa kwestia będzie stanowiła przedmiot

ponownej oceny oddziaływania na środowisko w oparciu o szczegółowe informacje wynikające z projektu budowlanego. Dodatkowego wskazania wymaga, iż kwestia oświetlenia obiektów drogowych należy do kategorii wymagań technicznych związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego, natomiast w ocenie oddziaływania na środowisko powyższy aspekt analizowany jest zasadniczo pod kątem wpływu na elementy środowiska przyrodniczego.

W dalszej części odwołania, Wójt Gminy Załuski sformułował żądanie przeprowadzenia ponownej analizy zaplanowanych dróg lokalnych związanych z drogą ekspresową w oparciu o już istniejącą sieć dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich, a także znajdujących się w zarządzie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Skarżący podmiot uzasadnił powyższe żądanie okolicznością, iż *„we wszystkich wariantach tworzy się nowe drogi lokalne, które do tej pory nie miały znaczenia w ruchu lokalnym, co naraża samorząd gminny na konieczność dokonania modyfikacji już istniejącej konfiguracji ruchu lokalnego”*.

Odpowiadając na powyższe, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia, że przedmiot niniejszego postępowania stanowiła rozbudowa istniejącej drogi S-7 na odcinku Płońsk - Czosnów, a nie rozbudowa sieci lokalnych połączeń komunikacyjnych, która należy do kompetencji jednostek samorządu terytorialnego. Powyższe nie oznacza, iż w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest uwzględniany aspekt dotyczący lokalnych szlaków drogowych, ponieważ istotą rozbudowy drogi o znaczeniu krajowym jest jej prawidłowe skomunikowanie ze znajdującymi się w jej pobliżu miejscowościami.

Analizując zakres przedmiotowego przedsięwzięcia, tutejszy organ doszedł do wniosku, że wytyczenie dróg serwisowych względem przedmiotowego przedsięwzięcia, w oparciu o istniejące drogi lokalne, z punktu widzenia środowiskowego, jest dużo korzystniejsze niż zajmowanie pod nie nowych terenów. Powyższe wynika z faktu, iż miejscowe drogi publiczne nadal będą tylko i wyłącznie obsługiwały ruch lokalny, na co wskazuje m.in. brak w miejscowości Kroczewo węzła drogowego, a co za tym idzie nie zwiększy się na nich ruch drogowy.

Mając na względzie powyższe, jak również lakoniczny charakter żądania Wójta Gminy Załuski, bowiem nie wskazano jakich dróg lokalnych dotyczy podnoszona w odwołaniu kwestia, należy stwierdzić, iż zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Według skarżącego podmiotu o konieczności uchylecia zaskarżonej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia świadczy również konieczność przystosowania obiektów drogowych do poruszania się osób niepełnosprawnych.

Odpowiadając na powyższe, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyjaśnia, że wymogi dotyczące dostosowania obiektów drogowych dla potrzeb osób niepełnosprawnych mają wymiar normatywny, wyrażony w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie* (Dz.U.2016.124 j.t.). Nadrzędnym wymogiem ww. rozporządzenia, wyrażonym w § 1 ust. 3 pkt 3, jest, aby warunki techniczne, przy zachowaniu przepisów prawa budowlanego, a także ustaleń Polskich Norm zapewniły niezbędne warunki do korzystania z drogi publicznej przez osoby niepełnosprawne, w szczególności poruszające się na wózkach inwalidzkich.

Postulowane przez Wójta Gminy Załuski żądanie, ze względu na swój techniczno-budowlany charakter, należy do sfery postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wydawanej w oparciu o szczegółowe ustalenia wynikające z projektu budowlanego. Wobec braku kompetencji tutejszego organu do rozstrzygania o konstrukcyjnych rozwiązaniach w zakresie obsługi osób niepełnosprawnych, należy stwierdzić, iż stawiany zarzut nie zasługuje na uwzględnienie w ramach niniejszego postępowania administracyjnego.

Niezrozumiała, w ocenie tutejszego organu, jest podnoszona przez Wójta Gminy Załuski w odwołaniu kwestia dotycząca konieczności uwzględnienia w ramach realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia migracji zwierząt. Zgodnie z pkt 1.2.3.1., 1.3.3.1. - 1.3.3.9. decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o środowiskowych uwarunkowaniach, na inwestora nałożono szereg sprecyzowanych obowiązków w zakresie zapewnienia skutecznej ochrony migrującej fauny, zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji przedsięwzięcia. Mając na względzie, iż realizacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego będzie prowadzona pod stałym nadzorem specjalistów z zakresu zróżnicowanych dziedzin nauk przyrodniczych, jak również system zintegrowanych z lokalnymi i krajowymi korytarzami ekologicznymi przejść dla zwierząt, należy stwierdzić, iż stawiany zarzut jest bezpodstawny.

Wójt Gminy Załuski, odwołując się od kwestionowanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podniósł, również zarzut w zakresie konieczności oznakowania o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdów przy skrzyżowaniach dróg gminnych.

Odnosząc się do powyższego, należy wyjaśnić, iż kwestie dotyczące wymagań w zakresie sposobu oznakowania dróg publicznych nie należą do kompetencji tutejszego organu. Szczegółowe wymogi normatywne w zakresie ww. aspektu związane są z prawem ruchu drogowego i znajdują się w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. *w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunkach ich umieszczania na drogach* (Dz.U.2003.220.2181 zał. ze zm.), natomiast sama

budowa lub modernizacja sygnalizacji prowadzona jest każdorazowo na podstawie projektu budowlano - wykonawczego organizacji ruchu i sygnalizacji.

Mając na względzie, iż priorytetowym celem oceny oddziaływania planowanych przedsięwzięć na środowisko jest ich realizacja w sposób zapewniający dotrzymanie standardów jakości środowiska, szczególnie w strefach stałego przebywania ludzi, w ocenie tutejszego organu stawiane przez skarżący podmioty zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Według Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, określając środowiskowe uwarunkowania, przeprowadził rzetelną analizę wpływu rozważanych dla planowanej inwestycji wariantów na środowisko, w celu ustalenia czy przedsięwzięcie, w kształcie określonym we wniosku o wydanie przedmiotowego rozstrzygnięcia, oddziałuje na środowisko w stopniu przekraczającym dopuszczalne normy określone stosownymi przepisami prawa, w szczególności w strefach stałego przebywania ludzi. Organ pierwszej instancji nie posiadał kompetencji, aby przy pozytywnej ocenie spełnienia dla przedmiotowej inwestycji wymagań środowiskowych, określonych w ustawie *o.o.s.*, odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub też zmieniać zakres przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Okoliczność, iż plan *rozbudowy drogi krajowej nr 7 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku Płońsk - Czosnów*, jest sprzeczny z interesem skarżącego podmiotu, działającego jako strona, w opinii Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska nie stanowi wystarczającej podstawy do uchylenia decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanej inwestycji. Organ administracji publicznej, prowadzący postępowanie zmierzające do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, jak również organ drugiej instancji, prowadzący postępowanie odwoławcze, mają w analizowanej sprawie na uwadze przede wszystkim słuszny interes całego społeczeństwa pod kątem maksymalnego ograniczenia negatywnych skutków realizacji przedsięwzięcia na środowisko.

Reasumując, uwzględnienie żądań Wójta Gminy Żaluski w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest możliwe głównie dlatego, że to inwestor decyduje o zakresie przedsięwzięcia, które chce realizować, jak również z tego powodu, iż nie przemawiają za tym względy celowości (tj. korzyści dla środowiska) oraz racjonalności (tj. technicznych i ekonomicznych aspektów realizacji przedsięwzięcia).

Po wnikliwej analizie akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ rozstrzygający w drugiej instancji stwierdził, że nie zaistniały podstawy do całkowitej zmiany wydanego rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania.

z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcą Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kejs
Marek Kejs

Otrzymują:

- Wójt Gminy Załuski - Romuald Woźniak, Załuski 67, 09-142 Załuski;
- Pełnomocnik inwestora – Tomasz Kwieciński, Oddział Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa;
- Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. H. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa;
- Pozostałe strony - zgodnie z wykazem, powiadomienie zgodnie z art. 49 *Kodeksu postępowania administracyjnego*;
- a/a